

„BRAĆA HRVATSKOGA ZMAJA“ PRIREDJUJU U VELIKOJ
DVORANI „GRADJANSKE STRIJELJANE“ DNE 21. VELJAČE 1914.
U 6 I POL SATI POSLIJE PODNE

POČASNO POSIJELO

U PROSLAVU DVADESETIPETOGODIŠNJICE KNJIŽEVNOGA I
KULTURNOGA RADA SVOGA VELIKOGA MEŠTRA

EMILIJA PL. LASZOWSKOGA

I PEDESETOG RODJENDANA NJEGOVOGA ZAMJENIKA I HR-
VATSKOG KNJIŽEVNIKA

D^{RA.} VELIMIRA DEŽELIĆA

NA KOJE SE OVIME S CIJ. OBITELJU NAJUČTIVIJE POZIVATE.

(ODIJELO SALONSKO).

EVENTUALNE PISMENE ČESTITKE MOLIMO SLATI:
ZAGREB, KAMENITA VRATA: GRADSKA KNJIŽNICA.

RASPORED:

1. Hrvatska himna. Glazba.
2. **Dr. M. Ogrizović:** „Svečarima“. Proslov. Govori gdjica Marija Granec.
3. **B. Širola:** „Braća“. Pjesma prigodnica za muški zbor uz pratnju orkestra. Pjevaju gg. članovi Hrv. pjevačkog društva „Kolo“.
4. **Dr. Rudolf Horvat:** Pozdrav „Braće hrv. Zmaja.“
5. Pozdravi izaslanikâ društava.
6. Glazba.

IZ BLAGONAKLONOSTI SUDJELUJU: GDJICA MARIJA GRANEC
I GOSPODA ČLANOVI HRV. PJEVAČKOG DRUŠTVA „KOLO“
SA ZBOROVODJOM G. V. ANDJELOM.

POSILIJE „POČASNOG POSIJELA“
„ZMAJSKA“ ZABAVA.

SVEČARIMA

(BRATU EMILIJU I BRATU VELIMIRU).

I.

Svud grobovi i puste ruševine,
Po kamenju se nujan bršljan vije,
A dvorove i plemstva trava krije
Dalèke nekoć, divne otadžbine.

Sve stoljetnijem sankom ko da snije!
Sjaj davne slave mrači se i gine
I zà uvijek ko da će da mine:
Što nekoć bilo — sad već ko da nije.

Tek spomeni ko umorni leptiri
Na mrtvo cvijeće pali. Drevni miri
Okružili tajnovit, noćni kraj.

Zar nikog živa više ovdje nema?
— Ah ima, ali vjekove već drijema
Stražareć stražu hrvatski tu zmaj.

II.

I sanja zmaj o svome mermer-dvoru,
O veličini davnoj i o slavi,
O hrvatskih junaka bučnom zboru,
O stijegu, žezlu, okrunjenoj glavi.

Al što sad vidi, ko da je na javi:
Dva putnika navješćuju mu zoru
I bude ga iz sanki zaboravi:
„Ej, ustaj zmaju, bit će ti u horu!“

Sa zmajem pošli tragom mrtvih kama
Do onog svetog prošlosti nam hrama
Zapalili su u njem kandilo.

I krenuo se život starih dana,
Prah uskrsnuo Zrinjskih-Frankopana,
I kamenje je progovorilo.

III.

Sred oživljelog drevnih sjena raja
Zmaj od veselja snažno zakliktao,
Na njegov glas se listom kupit stao
Sve brat do brata iz sveg našeg kraja.

I četa raste, ljubav sve ih spaja,
Svak život bi za brata svoga dao,
Svak za dom bi na bojnem polju pao:
To sve su „Braća hrvatskoga zmaja“.

Stražari naših davnih ideala. —
Sve pozdravlja ih zmaj sred svojih mira
Na čelu svim Emilij-Velimira;

„Duh ljubavi i sloge, dragog bratstva,
Duh prošlosti i staroga hrvatstva
Uskrisili ste Vas dva — Vama hvala.

STJEPAN ŠIROLA:

BRAĆA.

PIESMA PRIGODNICA. UGLAZBIO BOŽIDAR ŠIROLA.

Dvije nam zvijezde sjajno s neba
Sjaju Zmajskoj slavi toj: —
Dva su brata, što no rodu
Srce, život dâše svoj . . .

Pola vijeka radinoga,
Svoje žiće, — truda plod —
Jedan dade domovini:
Sve za dom i mili rod! . . .

Drugi veće pet lustara
Proučava stari dom,
Perom radi i za nj živi
Cijelim bićem, dušom svom.

To su vođi „Zmaja“ našeg
Naša dika, radost, sjaj . . .
I toj braći slavu kliče
Danas — hrvatski naš „Zmaj“. —

Slava Vama radenici
Milog roda hrvatskog,
Vašoj slavi domom ori:
„Štitio Vas vječni Bog!“ —